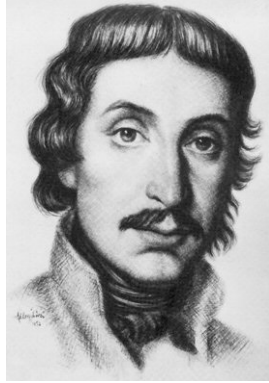

Csokonai Vitéz Mihály (1773-1805)
TARTÓZKODÓ KÉRELEM

A hatalmas szerelemnek
Megemésztő tüze bánt.
Te lehetsz írja sebemnek,
Gyönyörű kis tulipánt!

Szemeid szép ragyogása
Eleven hajnali tűz,
Ajakid harmatozása
Sok ezer gondot elűz.

Teljesítsd angyali szókkal,
Szeretőd amire kért:
Ezer ambrózia csókkal
Fizetek válaszódt.

(1803)

Mihály Vitéz Csokonai (1773-1805)
RICHIESTA RIVERENTE

Mi tormenta il fuoco ardente
Dell'immenso amore rovente.
Guarir la mia piaga dolorosa
Sai tu, piccola, splendida rosa!

I belli brilli dei tuoi occhi
Son come nell'alba i vivi fuochi
Le tue labbra lucenti, umide
Scacciano ogni inquietudine.

Rispondi con parole angeliche
Al tuo amore, alle sue suppliche:
Con mille baci di ambrosia
Per la tua risposta ti premia.

(1803)

Traduzione © di **Melinda B. Tamás-Tarr**

Vörösmarty Mihály (1800-1855)
HARAGSZOM RÁD

Haragszom rád, mert fürtöd fekete,
Haragszom rád, csalárd kék szemedért,
Mely rám oly bűvös láncokat vete,
Haragszom rád, kegyetlen ajkidért.

Haragszom rád, mert nyugtom elveszett,
Haragszom rád szilárd érényidér',
S mert bájid elrabolták lelkemet:
És nincs remény, hogy többé visszatér.

Mihály Vörösmarty (1800-1855)
SONO ADIRATO CON TE

Per le tue ciocche nere con te sono adirato
Per i falsi azzurri occhi con te sono adirato,
Perché essi incantando m'hanno incatenato,
Per le tue labbra spietate con te sono adirato.

Per la mia perduta quiete con te sono adirato,
Per la tua solida virtù con te sono adirato,
E ché le tue grazie hanno rubato mio animo,
E non c'è alcuna speme per il suo ritorno.

Traduzione © di **Melinda B. Tamás-Tarr**

CE L'HO CON TE

Per le tue nere ciocche ce l'ho con te,
Per i falsi azzurri occhi ce l'ho con te,
Ché essi incantando han incatenato me,
Per le tue labbra spietate ce l'ho con te.

Per la mia perduta quiete ce l'ho con te,
Per la tua solida virtù ce l'ho con te,
Ché le tue grazie han preso la mia mente,
E pel recupero non c'è alcuna speme.

Traduzione © di **Melinda B. Tamás-Tarr**

Kosztolányi Dezső (1885-1936)
FELESÉGEMNEK...

Megszoktalak, akár a levegőt,
bármerre nézek, mindenütt te vagy,
szekrényem alján, a fiókjaimban,
az agyvelőmben és nem veszek észre.
De múltkor este, amikor bejöttél
szobámba, s mondtál valamit nekem,
sok év után egyszerre ráocsudtam,
hogy itt vagy és szavadra sem figyelve
ámulva néztelek. Szemem lehunytam.
Ezt hajtogattam csöndesen magamban:
„Megszoktam őt, akár a levegőt.
Ő adja nékem a lélegzetet.”

Kosztolányi Dezső (1885-1936)
MÁR MEGTANULTAM

Már megtanultam nem beszélni,
egy ágyba hálni a közönnel,
dermedten, élet nélkül élni,
nevetni két szemembe könnyel.

Tudok köszönni ostobáknak,
bókolni is, őrvöngve, dúltan,
hajrázni, ha fejemre hágnak.
Az életet én megtanultam.

Csak oly unott ne volna minden,
a jó, a rossz, amit a sors hoz.
Ennen-sebem is úgy tekintem,
Akár egy esetét az orvos.

Mindazt, mi fáj és van, megértem.
Nekem jutalmat hát ki ad?
Nem zöld kölyök vagyok. Megértem:
Halál, fogadj el fiadnak.

Kosztolányi Dezső (1885-1936)
RAPSZÓDIA

Nincs, ahova hazatérjek,
ténfergek, mint a kísértet
éjszaka.

Süt a napfény, mégse látnak,
a magyar a nagyvilágnak
árvája.

Megy az élet, jó az élet,
ebek vagyunk és cselédek,
bolondok.

Jajgatok, de nincs, ki hallja,
vizes a kalapom alja
a könnytől.

Dezső Kosztolányi (1885-1936)
A MIA MOGLIE

A te son abituato come all'aria,
dovunque guardo, ti vedo ovunque,
in fondo dell'armadio, nei cassetti,
nel mio cervello e di te non mi accorgo.
Ma l'altra sera, quando sei entrata
nella mia stanza e hai detto qualcosa,
all'improvviso mi son reso conto,
dopo tanti anni sí, che tu sei qui,
non badando al tuo discorso guardavo
te attonito. Ho chiuso gli occhi.
In silenzio ripetevo tra me e me:
"A lei son abituato come all'aria,
il mio respiro è proprio Ella."

Traduzione © di **Melinda B. Tamás-Tarr**

Dezső Kosztolányi (1885-1936)
HO GIÀ IMPARATO

Ho già imparato di niente dire,
con l'indolenza nel letto dormire,
senza vita, intirizzito vivere,
con gli occhi lacrimosi ridere.

So salutare gli esseri stolti,
furioso, sconvolto far complimenti,
so sforzarmi se mi passano oltre,
ho imparato la vita come fosse.

Se tutto così noioso non fosse,
che il bene e il male, che porta la sorte.
Giudico il mio proprio dolore
come il medico un caso da curare.

Tutto che c'è e fa male ne ho avuto.
Chi mi può affidare l'onore?
Non sono bimbo acerbo. Son maturato.
Accogliami come tuo figlio, morte!

Traduzione © di **Melinda B. Tamás-Tarr**

Dezső Kosztolányi (1885 – 1936)
RAPSZÓDIA

Non ho in cui rincasare,
branco come uno spettro
di notte.

Splende il sol, ma non ti vedo
per il mondo il magiaro
è orfano.

La vita passa e viene,
siamo cani e schiavi,
anormali.

Mi lagno, ma nessuno l'ode,
il fondo del mio cappello
è zuppo di pianto

Jaj, ha szám egyet kiáltna,
kitűzném a kapufára
szívemet.

Csak csöndesen, szívem aludj,
Jó nekem így, jó nekem úgy,
Akárhogy.

Így végezték bús hatalmak,
olcsó víz a magyar harmat,
sárba hull.

Mit bánják ők? Nevetnek ők,
Várnak akácos temetők
mireánk.

Édesanyám, minek szültél?
Elhervadtál, megőszültél
hiába.

Se la mia bocca gridasse
salderei sul palo del portone
il mio cuore.

Silenzio! Dormi, cuor mio!
Così va bene o in altro modo,
in qualunque modo.

I tristi potenti han così finito,
la rugiada magiara è scarsa acqua,
nel limo casca.

Che s'importa! Loro ridono,
i camposanti d'acacia
c'attendono.

Madre, perché m'hai voluto?
Ti sei assopita, ingrignata
invano.

Traduzione © di Melinda B. Tamás-Tarr

Ady Endre (1877-1919)
AZ UTOLSÓ MOSOLY

Óh, nagyon csúnyán éltem,
Óh, nagyon csúnyán éltem:
Milyen szép halott leszek,
Milyen szép halott leszek.

Megszépül szatír-arcom,
Megszépül szatír-arcom:
Mosoly lesz az ajkamon,
Mosoly lesz az ajkamon.

Üveges, nagy szememben,
Üveges, nagy szememben:
Valaki benne ragyog,
Valaki benne ragyog.

Mosolyos, hideg ajkam,
Mosolyos, hideg ajkam:
Köszöni a csókodat,
Köszöni a csókodat.

Endre Ady (1877-1919)
L'ULTIMO SORRISO

O, ho vissuto molto male,
O, ho vissuto molto male:
Che bel cadavere sarò,
Che bel cadavere sarò.

S'abbellirà mio volto-satiro,
S'abbellirà mio volto-satiro:
Sorriso sarà sulle mie labbra,
Sorriso sarà sulle mie labbra.

Nei miei grand'occhi di vetro,
Nei miei grand'occhi di vetro:
Qualcuno sta splendendo,
Qualcuno sta splendendo.

Le mie gaie, fredde labbra,
Le mie gaie, fredde labbra:
Ti ringraziano del tuo bacio,
Ti ringraziano del tuo bacio.

Traduzione © di Melinda B. Tamás-Tarr